ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ «ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗΣ»

Πολλάκις ἔχομεν διατυπώσει τὰς ἀντιλήψεις μας περὶ τῆς διεξαγωγῆς ἐκλογῶν ἀπὸ μὴ πολιτικὴν κυβέρνησιν. Εἰς ξένας χώρας εἶναι τελείως ἀκατανόητον νὰ σχηματίζουν κυβέρνησιν οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἢ διάφοροι προσωπικότητες ἄνευ λαϊκῆς ἐξουσιοδοτήσεως, μόνον διότι δὲν ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν ἀμερόληπτον διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ κυβέρνησιν τοῦ πλειοψηφοῦντος εἰς τὴν ὑπὸ διάλυσιν Βουλὴν κόμματος. Τοιαῦται μὴ πολιτικαὶ κυβερνήσεις ἀποτελοῦν διαβολὴν καὶ ὑπονόμευσιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Σχηματίζονται, βέβαια, κυβερνήσεις «ὑπηρεσιακαί», ἀλλὰ εἶναι πάντοτε κομματικῆς συνθέσεως, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν, μετὰ τὴν προκήρυξιν τῶν ἐκλογῶν, ν' ἀπέχουν τῆς λήψεως μέτρων δυναμένων νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς προεκλογικὰ καὶ δημαγωγικά. Αἱ ὑπηρεσιακαὶ κυβερνήσεις περιορίζονται εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν τρεχουσῶν ὑποθέσεων καὶ δὲν χρησιμοποιοῦν οὔτε τὴν ἐξουσίαν των, οὔτε τὴν ἐπιρροήν των εἰς τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως χάριν ψηφοφορίας. Βεβαίως, εἰς τὸν τόπον μας τὰ κόμματα δὲν ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον ἐπίπεδον ἀνωτερότητος καὶ ἀνιδιοτελείας, διὰ τοῦτο προβάλλεται ἑκάστοτε ἀπὸ τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν τὸ αἴτημα τῆς διεξαγωγῆς ἐκλογῶν ἀπὸ κυβέρνησιν μὴ πολιτικήν. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι τὸ αἴτημα τῆς ὑπηρεσιακῆς φθείρει τὸν κοινοβουλευτισμόν, ἀλλ' ἐπίσης τὸν φθείρει καὶ ἡ κομματικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς ἐξουσίας εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν. Ἡ μέση ὁδὸς θὰ ἦτο ἡ καλυτέρα: Νὰ μένουν εἰς τὴν ἐξουσίαν αἱ πολιτικαὶ κυβερνήσεις καὶ αὐταὶ νὰ διεξάγουν τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ νὰ στεροῦνται κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον τῆς δυνατότητος λήψεως ἀποφάσεων γενικωτέρας σημασίας καὶ ἐπιφυλαχθοῦν διὰ τὴν ἐπανασύστασιν τῆς διοικήσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀκύρωσεως τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων.

ΜΟΝΟΣΤΑΥΡΙΚΟΝ

Ἀπὸ ὅλον τὸ ἐκλογικὸν σχέδιον τῆς κυβερνήσεως, τὸ μόνον καλὸν σημεῖον εἶναι ἡ θέσπισις τοῦ μονοσταυρικοῦ συστήματος. Λέγουν ὅτι τοῦτο ἐμποδίζει τὴν ἄνοδον νέων πολιτευτῶν, ἀλλὰ τὴν ἐμποδίζει τὸ ἴδιον τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα. Πράγματι, τὸ μονοσταυρικὸν ἐμποδίζει τὰς ἀθεμίτους συμπράξεις πολιτευτῶν ἐντὸς συνδυασμοῦ ἐναντίον συναδέλφων των τοῦ ἰδίου συνδυασμοῦ καὶ ὅλας τὰς συναφεῖς συναλλαγάς. Κάθε ὑποψήφιος θὰ δείχνῃ τὴν πραγματικήν του λαϊκὴν δύναμιν μὲ τὸ σύστημα τοῦ ἑνὸς σταυροῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ

Τὸ χειρότερον δὲ ἀπὸ ὅλα τὰ κακὰ τοῦ νέου ἐκλογικοῦ σχεδίου εἶναι ὁ παντελὴς ἀποκλεισμὸς τῆς μειοψηφίας εἰς τὰς μικρὰς περιφερείας, τὰς ἐκλεγούσας 2-3 βουλευτάς. Εἶναι δέκα περιφέρειαι τοῦ Κράτους ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μειοψηφία εἶναι ἀποκλεισμένη ἐκπροσώπησιν τῆς μειοψηφίας, διατί τὴν ἀποκλείει ἀπὸ τὰς δέκα περιφερείας; Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκλέγῃ ἐκεῖ ἕνα βουλευτὴν ἡ μειοψηφία ἐναντι τῶν δύο τῆς πλειοψηφίας.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ

Ἐκ τῶν ἱδρυθεισῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα βιομηχανιῶν (τρόπος τοῦ λέγειν, διότι «βιομηχανία» χαρακτηρίζονται καὶ πλεῖσται ὅσαι μικραὶ ἐπιχειρήσεις), τὰ 15/16 ἱδρύθησαν εἰς Ἀθήνας. Ὁ ἀριθμὸς ἔχει σημασίαν, διότι ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς προστασίας τῶν ὑπαρχόντων δὲν προσελκύει τοὺς ἐπιχειρηματίας εἰς τόνωσιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς πέραν τῶν Ἀθηνῶν Ἑλλάδος. Ὁ ὑδροκεφαλισμὸς διατηρεῖται πανίσχυρος.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΡΙΒΑΣ

Τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα, ἀρχηγοῦ τῆς Κατοχικῆς ὀργανώσεως «Χ», ἀνεφέρθη κατὰ πρῶτον, ἀπὸ τὸν Ζαχαριάδην εἰ, ἕνα ἄρθρον του, πρὸ ἀρκετῶν μηνῶν, ὅπου ὑπεστήριζεν ὅτι ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς μυστικῆς ὀργανώσεως ΕΟΚΑ τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν. Καὶ ἀνεφέρετο κατὰ τρόπον ὑποτιμητικόν. Τώρα, τὰ Τίδια ὄνομα ἀναφέρουν, ὡς ἄρχων κάτι τὸ νέον, οἱ Ἄγγλοι, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ὑποστηρίξουν ὅτι οἱ Κύπριοι εἶναι φρόνιμα παιδιὰ καὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ ἡγέτας. Ἐάν, πράγματι, ὁ Γρίβας κατόρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Κύπρον, τοῦτο θὰ εἶναι πρὸς τιμήν του. Ἀλλά, ἐὰν δὲν εἶναι ὀλιγώτερον πρὸς τιμὴν τῶν Κυπρίων, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν διεξάγουν τὸν ἀγῶνα, κατὰ μαζικόν, πλέον, τρόπον. Διότι ὁ Γρίβας καὶ ἂν ὑπάρχῃ εἰς τὴν Κύπρον, δὲν εἶναι ὁ ἀναντικατάστατος καὶ ὁ πανταχοῦ παρών, ἐνῶ ὁ ἀγὼν διεξάγεται εἰς ὅλην τὴν νῆσον ἀπὸ χιλιάδας ἀγωνιστῶν.

«ΜΕΚΑΝΟ»

Εἰς τὴν ἀποκαλυπτικὴν διὰ τὴν ἰδιωτικήν του ζωὴν συνέντευξιν, ὁ κ. Τσαλδάρης εἶπεν ὅτι τοῦ ἀρέσουν πολὺ αἱ κατασκευαί.

«Οἱ μεγάλες σιδηρὲς κατασκευές, ἐξηγεῖ ὁ ἴδιος. Μὲ προσελκύουν οἱ μεγάλες οἰκοδομὲς ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῶν σιδηροπαγῶν κατασκευῶν. Μ' ἀρέσει δηλαδή, ἀγαπητέ μου νὰ πηγαίνω νὰ βλέπω οἰκοδομικὰ μεγαθήρια, ὅταν στήνωνται οἱ σιδηροὶ σκελετοί των καὶ γενικὰ ὅ,τι μεγάλο ἔργο ἔχει σιδερένια βάσι. Νὰ ποῦμε: Ὅταν ἐγίνοντο τὰ ἔργα τοῦ Ἰσθμοῦ, πάντοτε πηγαίνοντας στὴν Κόρινθο, σταματοῦσα νὰ παρακολουθήσω τὴν πρόοδο τῆς κατασκευῆς τῆς καινούργιας του γεφύρας. Καὶ πάντοτε μέσα στὶς τόσες μου ἀσχολίες, ἡ εἰδικὴ αὐτὴ διάθεσις μ' ὁδηγεῖ καὶ στὸ σπίτι μου ἀκομη νὰ κάνω συνεχῶς μικρο κατασκευές. Κάτι διαρκῶς κτίξω, προσθέτω, ἀφαιρῶ. Ἔχω μιὰ μικρὴ μανία εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον».

Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀντὶ νὰ παίζῃ στὸ σπίτι μὲ ἀρκουδάκια, παίζει μὲ τὸ «μεκανό». Καὶ κατασκευάζει, μεταξὺ ἄλλων, τὸ μεγαθήριον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, πάντοτε ὑπὸ ἐχεμύθειαν...

ΤΑ «ΤΥΧΕΡΑ»

Ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν μεταδόθη ὅτι ὁ Μητροπολίτης Νουβίας Ἄνθιμος (ὁ ὁποῖος τυγχάνει καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης) ἐδημιούργησε ζήτημα, διότι:

«Ἄγειρε δίκην ἀξιῶν νὰ καταβληθοῦν εἰς αὐτὸν διαφυγόντα κέρδη, διότι ἐπὶ μακρὸν ἦτο ἠναγκασμένος νὰ ἀπουσιάζῃ ἀπὸ τὴν ἔδραν του, τὸ Σουδάν, καὶ δὲν ἐτέλει ἱεροπραξίας, ἤτοι γάμους, βαπτίσεις κλπ. Τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισεν εἰς τὸν μητροπολίτην τὸ ποσὸν τῶν 250 λιρῶν ἀντὶ τῶν 1200 τὰς ὁποίας οὗτος ἐζήτει. Ὁ ἱεράρχης ὅμως δὲν ἔμεινεν ἱκανοποιημένος ἐκ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἠσκησε ἔφεσιν. Χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἀναμένῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς του ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, διώρισε πληρεξούσιον, ὁ ὁποῖος συνοδευόμενος ἀπὸ δικαστικὸν κλητῆρα, μετέβη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ κατέγραψε τὰ ἔπιπλα τοῦ Πατριαρχείου, καὶ κατῆλθεν εἰς τὸ γκαράζ, ὅπου κατέγραψε καὶ τὸ αὐτοκίνητόν του, ὁρισθείσης μάλιστα ἡμέρας τῆς πωλήσεώς του τῆς 28ης Νοεμβρίου».

Ἂς μὴ σπεύσουν οἱ ἀναγνῶσται νὰ κατακρίνουν τὸν Μητροπολίτην αὐτόν, ἂν καὶ ὁ τρόπος τῶν ἐνεργειῶν του δὲν εἶναι συντελεστικὸς διὰ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν τοῦ ποιμνίου. Πρέπει νὰ πταίουν καὶ οἱ ἄλλοι Μητροπολῖται, οἱ ὁποῖοι ἐπωφελήθησαν τῆς ἀπουσίας του δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους καὶ τοῦ ἐπαιρναν τὰ «τυχερά», ἐν συνεχείᾳ δὲ τὸν ἄφησαν νὰ φθάσῃ εἰς τὰ δικαστήρια. Πταίει ἀκόμη ἡ ἰδία ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Μητροπολίτας νὰ διαθέτουν τὴν ὑποτιθεμένην ἰσχυροτέραν μεσολάβησίν των παρὰ τῷ Κυρίῳ καὶ τὴν ἐπιβλητικωτέραν κοινωνικήν των ἐμφάνισιν εἰς τοὺς πλουσίους καὶ ματαιοδόξους, ἀντὶ χρημάτων..

ΠΟΛΥΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΣΙΑ

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Ἐδιάβασα ὅτι ὁ Σύλλογος ἐναντίον τῆς πολυθεσίας ἠρώτησε τὴν «Φωνὴν τῆς Ἀμερικῆς» ἐὰν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας οἱ ἀπόστρατοι στρατηγοί, ναύαρχοι κλπ. διορίζωνται εἰς θέσεις καὶ ἐὰν οἱ τέως πρόεδροι ἔχουν ἰσοβίως αὐτοκίνητον.

Νομίζω ὅτι ὁ Σύλλογος ὑπέπεσεν εἰς σφάλμα ζητήσας φῶτα ἐξ Ἀμερικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι αἱ συνθῆκαι εἶναι διάφοροι. Καὶ διὰ μὲν τοὺς στρατηγοὺς θὰ λάβῃ, ἀσφαλῶς, τὴν ἀπάντησιν, καθόσον τοῦτο εἶναι πασίγνωστον, ὅτι διορίζονται καὶ εἰς θέσεις δημοσίας καὶ εἰς θέσεις λεγομένας δημοσίου δικαίου καὶ εἰς μεγάλας ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, συνεπῶς ὑπάρχει ἡ πολυθεσία. Ἀλλὰ τί σημασίαν θὰ ἔχῃ τοῦτο, ἀφοῦ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχουν τόσαι ἄλλαι δυνατότητες διὰ τοὺς νέους, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα; Καὶ ἔχει ἄξιαν τὸ τί γίνεται εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην χώραν, διὰ νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν ἐδῶ; Δὲν γνωρίζομεν ἡμεῖς τί εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὸν τόπον μας καὶ ζητοῦμεν ξένους διδασκάλους ἢ κηδεμόνας;

Ὡς πρὸς τὸ αὐτοκίνητον τῶν τέως προέδρων, εὑρίσκω τὴν ἐρώτησιν πολὺ περισσότερον ἄστοχον, διότι εἰς τὴν Ἀμερικὴν αὐτοκίνητον ἔχουν καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐργατῶν. Ἐὰν λοιπὸν δὲν δίδουν, ἐνδεχομένως, τιμῆς ἕνεκεν, αὐτοκίνητον εἰς τοὺς τέως προέδρους, ἔπεται ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ μὴν ἐξακολουθήσῃ μία μικρὰ ἀναγνώρισις τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι εἶναι πτωχοί, ἔχουν ὅμως ὑποχρεώσεις;

Ὕστερα, τί σχέσιν ἔχει τὸ αὐτοκίνητον τῶν τέως πρωθυπουργῶν μὲ τὴν πολυθεσίαν; Ἀδυνατῶ νὰ συλλάβω.

Μετὰ τιμῆς

Ἀντ. Κοπίδης

Ἀνακοίνωσις

—Ἐκποίησις Ἐφοδίων ΟΔΙΣΥ

Ἀνακοινοῦται ὅτι, τὴν 28 Νοεμβρίου 1955 καὶ ἀπὸ ὥρας 12ης μεσημβρινῆς, ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Α΄ Οἰκον. Ἐφορίας Πατρῶν, δημοπρασία ἐκποιήσεως διαφόρων ἐφοδίων εὑρισκομένων εἰς ἀποθήκας ΠΑΕΓΑ Πατρῶν.

Πλείονες πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Α΄ Οἰκον. Ἐφορίας Πατρῶν.

Πάτραι τῇ 16 Νοεμβρίου 1955

Ὁ Διευθυντὴς Α΄ Οἰκον. Ἐφορίας Πατρῶν

Νικ. Μωραϊτάκης

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἡ ὑπογραφή

Θυμόταν τὸ μικρὸ φύλλο μὲ τὶς ὑπογραφές. Ἕνα ἁπλὸ μουτζουρωμένο φύλλο ποὺ μίλαγε ζεστὰ στὴν καρδιά.

Ρουφοῦσε τὸ τσιγάρο του σὰν ἀποτέλειωσε τὸ φτωχὸ Κυριακάτικο τραπέζι, κι' ἔβλεπε μέσ' στὸ ἀνέβασμα τοῦ καπνοῦ τὸ μικρὸ χαρτὶ νὰ ξεδιπλώνεται, ὅπως ἕνας χάρτης μὲ τ' ἅγια δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων, ὅπως μιὰ σημαία ποὺ φέρνει στὶς πτυχές της τὴν περήφανη ὁρμὴ τῶν λαῶν.

Χθὲς τὸ βράδυ στάθηκε μπροστὰ στὸ μικρὸ τραπεζάκι, σάλιωσε τὴ μύτη τοῦ μολυβιοῦ κι' ἔβαλε κουτσὰ—στραβὰ τὴν ὑπογραφή του. Στὸ μυαλό του βούιζαν κάποια ὀνόματα: ἑνὸς Καραολῆ, ἑνὸς Χάρντιγκ... Ἴσως νὰ μὴν τὰ ξεχώριζε καλὰ—καλά. Μὰ ἀπ' τὸ νοῦ του δὲν ἔφευγε μιὰ εἰκόνα: ἁ λυσίδες. Ἀλυσίδες ποὺ δένουν τὰ χέρια, ἁλυσίδες ποὺ βαραίνουν στὰ πόδια. Ἀλλὰ ξέρει πὼς δὲν βροντοῦνε πιὰ κουδουνιστὰ κι' ἀδιάκοπα· ξέρει πὼς κάπου—κάπου, κι' ὅλο ξένα πιὸ συχνά, σπᾶνε καὶ σωριάζονται μὲ πάταγο οἱ ἀπάνθρωποι κρίκοι.

Καθὼς γρατζούνιζε τὴν ὑπογραφή του, σκεφτόταν πὼς δὲν ἦταν ἴσως δυνατὸ νὰ σωθεῖ τὸ κύριο παλληκάρι. Δὲν εἶναι οἱ τύραννοι ποὺ τρέμουν μὴν τοὺς βαρύνει τὸ αἷμα ἑνὸς ἀθώου. Καὶ νοιάζονται πολὺ γιὰ τὸ γόητρό τους. Δὲν θὰ κατεδίκαζαν τὸν Καραολῆ ἂν ἦταν νὰ μὴν ἐκτελέσουν τὴν ἀπόφαση. Αὐτοὶ βέβαια ζητοῦν ἐκεῖνον ποὺ τραυμάτισε θανάσιμα τὴν τυραννία. Μὰ κεῖνος εἶναι μιὰ ἰδέα ποὺ χάνεται στὰ βάθη τῶν αἰώνων· εἶναι μιὰ θέληση ποὺ ζῇ στὶς καρδιὲς τῶν λαῶν. Τὴ θέληση αὐτὴ θέλουν τώρα νὰ τρομάξουν μὲ τὴν ἐκτέλεση τοῦ παλληκαριοῦ. Ζήτησαν «ἕνα φονηᾶ» τοῦ προδότη. Οἱ τουρκικὲς «μαρτυρίες» τοὺς ἔδωσαν τὸν Καραολῆ. Χαρὰ στὴν ὑπέροχη μοῖρα του.

Ἔβαλε λοιπὸν τὸ τελικὸ σῖγμα μὲ μιὰ μεγάλη οὐρά, ξέροντας πὼς δὲν ὑπόγραφε μιὰ αἴτηση χάριτος. Ἔνοιωθε κάτι ἀπ' τὴν ἱερὴ χαρὰ τοῦ Τζέφερσον καὶ τῶν γάλλων συντακτῶν τῆς Ντεκλαρασιόν, μὲ κάποια λύπη βέβαια, γιατὶ εἶναι ἀκόμη σήμερα ἀνάγκη τῆς ἁπλοϊκῆς ὑπογραφῆς του, γιὰ νὰ διακηρυχθῇ πὼς δὲν εἶναι ἔγκλημα νὰ μάχεσαι γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ πὼς οἱ τύραννοι συντρίβονται στὸ τέλος.

Α. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Τὸ Βατικανὸν ἐπιβεβαιοῖ ὅτι ὁ Πάπας ὡραματίσθη τὸν Ἰησοῦν

ΤΙ ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗ ΕΠΙΣΗΜΩΣ

ΡΩΛΙΣ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ (15. Ὑπ.). Τὸ Βατικανὸν ἐπεβεβαίωσε τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ πάπας Πῖος ὁ ΙΒ' εἶδε τὸ ὅραμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πλέον κρισίμων στιγμῶν τῆς σοβαρᾶς ἀσθενείας του, τὸν παρελθόντα χειμῶνα. Ἡ ἀνάρρωσις τοῦ βαρύτατα ἀσθενοῦς Ποντίφικος ἤρχισεν ὀλίγον κατόπιν. Ἡ ἀναγγελία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Λουτσιάνο Καζιμίρι, διευθυντοῦ τοῦ γραφείου Τύπου τοῦ Βατικανοῦ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν παπικοῦ ὑπουργείου. Τὸ ὑπουργεῖον προβαίνει συνήθως εἰς τοιαύτας ἀνακοινώσεις μόνον κατόπιν προσωπικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Πάπα. Ὁ κ. Καζιμίρι ἐδήλωσε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι δύνανται νὰ γράψουν ὅτι «ὑπεύθυνοι κύκλοι τοῦ Βατικανοῦ» ἐπιβεβαιοῦν τὰς δημοσιευθείσας τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν «Ὄτζι» εἰδήσεις ὅτι ὁ Πάπας εἶδε τὸ ὅραμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ γραφεῖον Τύπου τοῦ Βατικανοῦ, ἐξ ἄλλου, ἔδωκεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν:

«Τὸ γραφεῖον Τύπου τοῦ Βατικανοῦ ἐξουσιοδοτήθη νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν δημοσιευθεῖσαν τὴν 14ην Νοεμβρίου εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν ἐπιθεώρησιν «Ὄτζι» πληροφορίαν καθ' ἣν ὁ Ἅγιος Πατὴρ εἶδε τὸ ὅραμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας του, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1954».

Ἡ ἐπιθεώρησις «Ὄτζι», ἡ ὁποία εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἑβδομαδιαῖον ἰταλικὸν περιοδικόν, ἔγραψεν εἰς τὸ τεῦχος τῆς 14ης Νοεμβρίου τὰ ἀκόλουθα:

«Τὸ μυστικὸν περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ἐκρατήθη ἀπαραβίαστον μέχρι σήμερον καὶ μόνον ἡ ἀκριτομυθία ἑνὸς ἐξ ἐκείνων εἴτινες ἐγνώριζον τοῦτο ἐπέτρεψεν εἰς ἡμᾶς νὰ πληροφορηθῶμεν καὶ νὰ φέρωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ γεγονὸς αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως θὰ συγκινήσῃ βαθύτατα τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον πιστοὺς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. Ὁ Ἅγιος Πατὴρ εἶναι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι εἶδε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ οὐχὶ ὄνειρον τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τὴν νύκτα τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1954. Εὑρίσκετο ἐν ἐγρηγόρσει καὶ εἶχε πλήρη διαύγειαν τοῦ νοῦ. Τὴν ἐπομένην, ὅτε ἐφαίνετο ὅτι ἐὲν ὑπῆρχον πλέον ἐλπίδες, ὅτε αἱ ἐφημερίδες τοῦ κόσμου ἐδημοσίευον ἤδη προβλέψεις περὶ τῆς ἐπερχομένης σοβαρᾶς καταστροφῆς, ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦντος Ποντίφικος ἤρχισε βελτιουμένη κατὰ τοιοῦτον αἰφνίδιον τρόπον ὥστε πολλοὶ ἐθεώρησαν τοῦτο ὡς θαῦμα. Τὴν 2ην Δεκεμβρίου 1954, ὅτε ἡ ἀσθένεια τοῦ Ἁγίου Πατρός, ὀφειλομένη εἰς γαστρικὴν διαταραχήν, ἔφθασεν εἰς τὸ χρισιμώτερον αὐτῆς σημεῖον, ὁ Ποντίφηξ ἤρχισεν ἀπαγγέλλων τὴν προσευχὴν «Ἄνιμα Κρίστι» (ψυχὴ τοῦ Χριστοῦ). Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀπήγγελλε τὰς λέξεις «Ἴν ὥρα μόρτις μέα, δόκα μὲ» (τὴν ὥραν τοῦ θανάτου μου, κάλεσόν με), ὁ Πάπας εἶδε τὸ γλυκὺ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τὴν κλίνην του. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἐπίστευσεν ὅτι ὁ Διδάσκαλος ἦλθεν ἵνα καλέσῃ αὐτὸν πλησίον του, καί, ἀποδεχόμενος εὐχαρίστως τὴν πρόσκλησιν, συνέχισε τὴν προσευχήν: «Γιοῦμπε μὲ δεκτὸς ἄτ τε» (πρόσταξόν με νὰ ἔλθω πρὸς σέ). Ὁ Ἰησοῦς, ἐν τούτοις, δὲν ἦλθεν ἵνα καλέσῃ αὐτόν, ἀλλὰ διὰ νὰ παρηγορήσῃ τὸν Ποντίφηκα καὶ νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὸν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ὥρα του δὲν εἶχεν ἔλθει εἰσέτι».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΗΜΕΡΑΝ»

ΟΙ ΜΕΣΑΖΟΝΤΕΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ἀπαντῶν ὁ κ. Ράλλης εἰς σχόλιον τῆς ἐφημερίδος σας, διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν μεσαζόντων, γράφει ὅτι πολιτικὴ τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου εἶναι σήμερον ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ταχυτέρα διακίνησις τῶν διαφόρων προϊόντων ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς μέχρι τῶν κέντρων καταναλώσεως, κατὰ τρόπον μειώνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν μεσαζόντων εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Δὲν μᾶς ἀναφέρει ὅμως ὁ κ. Ὑπουργὸς τὸν περίφημον αὐτὸν τρόπον καὶ πῶς ἡ ταχυτέρα αὐτὴ διακίνησις θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῶν μεσαζόντων. Πῶς δηλ. θὰ καταργήσῃ τὸν μικρομεταπράτην, τὸν μεσίτην, τὸν χονδρέμπορον, τὸν μεταπωλητὴν καὶ ἄλλους ἀποθηκευτὰς ἀγροτικῶν προϊόντων, ὥστε τὰ εἴδη ταῦτα νὰ φθάνουν εἰς τὸ τελευταῖο χέρι, τοῦ μπακάλη καὶ τοῦ μανάβη, μὲ τὴν τιμὴν ποὺ θὰ εἰσπράξῃ ὁ παραγωγός.

Περιμένομεν λοιπὸν μὲ περιέργειαν τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὥστε νὰ πεισθῶμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι πράγματι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ἔχει πολιτικήν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐφαρμόζει, ὥστε αὐτομάτως καὶ ἄνευ περιορισμῶν, νὰ ἐπέλθῃ ἡ τόσον ποθητὴ ἐπαφὴ μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως. Νὰ πληρώνῃ δηλ. ἡ κατανάλωσις, τόσα δσα εἰσπράττει ἡ παραγωγή, μὲ μίαν μικρὰν προμήθειαν τῶν τελευταίων μεταπωλητῶν.

Μετὰ τιμῆς

Βρασ. Λουκόπουλος

Πρόεδρος

Ἀγροτικοῦ Συλλόγου Χαλανδρίτσα

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀνακοίνωσις

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξελέγησαν γραμματεὺς ἡ δ)νὶς Ἄννα Γιαννακοπούλου, ταμίας ὁ κ. Πανα γιώτης Λυμπέρης, ἔφορος ὁ κ. Γεώργιος Κούρτης καὶ μέλη ἡ κ. Εὐγενία Φαρμακίδου, ἡ κ. Γεωργία Γκίκα καὶ ὁ κ. Ἀντώνιος Φίλιας.

Ὁ Διευθυντὴς

Δ. Σινούρης

«Ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν» σήμερον εἰς τὴν Ἀμερικήν

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ Ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν, ἡ ὁποία ἑορτάζεται διὰ προεδρικῆς διακηρύξεως τὴν τελευταίαν Πέμπτην ἑκάστου Νοεμβρίου εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀμερικήν, εἶναι ἡμέρα δεήσεων καὶ πανηγυρισμοῦ, ὅπως ὑπῆρξεν καὶ ἡ πρώτη τοιαύτη ὅταν πρωτοεωρτάσθη τὸ 1621 ὑπὸ τῶν εὐγνωμόνων Πίλγκριμ.

Τὴν 21ην Δεκεμβρίου 1620 μία ὁμὰς Ἀγγλων ἀποίκων γνωστὴ ὡς Πίλγκριμς εἰ ὁ ποῖοι εἶχον ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν διὰ λόγους θρησκευτικούς, ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ Πλύμουθ τῆς Μασσαχουσέττης ὅπου ἀντιμετώπισαν τὴν ἀπελπιστικὴν τοῦ χειμῶνος καὶ τὴν ἀγριότητα μιᾶς νεοανακαλυφθείσης χώρας. Ὀλιγώτεροι ἀπὸ 102 ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺ ἀφίχθησαν ἐκεῖ μὲ τὸ πλοῖο «Μάϊφλάουερ» ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιζήσουν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος. Ἦσαν δὲ εὐτυχεῖς διότι ἡ συγκομιδὴ ὑπῆρξε καλή, ἐνῶ Ἰνδιάνοι ἦσαν φιλικοὶ καὶ ἐπὶ τέλους εἶχαν τὴν ἐλευθερίαν τους διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν περιπέτειαν.

Τὸ ἑπόμενον ἔτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς, ὁ κυβερνήτης Γουίλλιαμ Μπάντφορντ ὥρισε μίαν περίοδον εὐχαριστιῶν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐλογίαν του. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἰνδιάνων Μασσασοΐτ, μὲ 90 παλληκάρια του, ἐτίμησε τὸν ἑορτασμὸν ὁ ὁποῖος διήρκεσε ἐπὶ τριήμερον καὶ περιέλαβε προσευχάς, τελετὰς καὶ παρελάσεις. Τὸ κύριον ἔδεσμα ἦσαν ἄγριες γαλοπούλες τὶς ὁποῖες οἱ Πίλγκριμς ἐφόνευσαν εἰς τὰ δάση, ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι σήμερον ἐπεκράτησε τὸ ἔθιμον τῆς ψητῆς γαλοπούλας κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ τηρῆται μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀμερικήν.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος, ἕκαστον ἔτος, οἱ κάτοικοι τοῦ Πλύμουθ ἀναπαριστοῦν τὰ γεγονότα τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐπιπροσθέτως δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁλόκληρος ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς βράττεται τῆς εὐκαιρίας ὅπως